

4. velikonočna nedelja A

*Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.
(Ps 23,1)*

Prvo berilo

Apostolska dela 2,14a.36-41

Na binkoštni dan je vstal Peter z enajstériimi, povzdignil glas in spresovóril: "Zagotovo naj vé vsa Izraelova hiša: tega Jezusa, ki ste ga vi križali, je Bog narédil za Gospoda in Mesija." Ko so to slišali, jih je do srca pretreslo. Rekli so Petru in drugim apostolom: "Bratje, kaj naj storimo?" Peter jim je odgovoril: "Spreobrníte se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. Zakaj obljuba velja vam in vašim otrokom in vsem, ki so daleč, kolikor jih bo k sebi poklical Gospod, naš Bog." Prepričeval jih je še z mnogimi drugimi besedami in jih opominjal in jim govóril: "Rešíte se iz tega pokvarjenega rodu!" Tisti, ki so sprejeli njegovo besedo, so se dali krstiti; in tega dne se jim je pridružilo približno tri tisoč ljudi.

Drugo berilo

1 Peter 2,20b-25

Preljubi, pred Bogom je hvalevredno, če delate dobro in če potrpežljivo prenašate bridkost. Saj ste bili vendar za to poklicani. Saj je tudi Kristus trpél za vas in vam zapústil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah. On ni storil greha in ni bilo zvijače v njegovih ustih. Ko so ga sramotili, ni vračal sramotenja. Ko je trpel, ni grozil, ampak je vse prepuščal njemu, ki sodi pravično. Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni. Kakor ovce ste namreč blodili, zdaj pa ste se vrnili k pastirju in varuhu svojih duš.

Evangelij

Janez 10,1-10

Tisti čas je rekel Jezus: "Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne vstopi v ovčjo stajo skozi vrata, anipak se splazi vanjo drugod, je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovac. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi iz staje. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev."

Jezus jim je povedal to priliko, pa niso razumeli, kaj jim je govóril. Jezus je znova spregovóril: "Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor vstopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in hodil bo ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kólje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v obilju."

V razmislek

V danšnjem Evangeliju se petkrat srečamo s pojmom vrat. Vrata so nekaj zelo bistvenega. Razmejujejo območja, ščitijo, ustvarjajo jasnost. Zunanja vrata imajo veliko povezave tudi z notranjimi vrati, kar je razvidno iz mnogih pregovorov in fraz. Kaj pomeni npr. nekomu pred nosom zapreti vrata? Komu (ali pa tudi ne) so vrata odprta? Kaj želijo sporočiti inštitucije, ki imajo dan odprtih vrat? Kaj se dogaja za zaprtimi vrati? Kaj se dogaja z ljudmi, ko se jim zapirajo vrata? In kakšen pomen imajo Porta Sancta – Sveta vrata v Rimu?

"Kdor pride skozi vrata, je pastir ovac!", pravi Jezus in malo kasneje še močnejše povzame prisposodobno vrat: "Jaz sem vrata." Jaz sem vrata – kaj povejo te Jezusove besede o njem samem, o njegovi identiteti in o njegovem poslanstvu? In kaj o nas?

Postavljen pred vrata, se odločam, ali bom prestopil prag in se bom prepustil temu, kar me čaka za njimi ali bom ostal zunaj. Jezusove besede: "Jaz sem vrata", sporočajo povezavo med človeškim – zemeljskim in Božjim. Priti skozi vrata pomeni dober pašnik, t.j.: življenje v polnosti, v odrešenju, celosti..., pomeni, da prejmemo del Božanskega. Kdor je pripravljen iti skozi vrata, izraža s tem pripravljenost, da se bo usmeril k Jezusu in k njegovemu sporočilu, v zaupanju, da nam lahko pokaže pot k dobremu pašniku, k srečnemu življenju. Jezusovo sporočilo govori o brezpogojni ljubezni do ljudi in o Bogu, ki ga spremlja. Kot nobeno drugo sporočilo, vpliva to sporočilo na razvoj človeških življenjskih priložnosti in na odpiranje človekovih poti k Bogu. Iz prepričanja, da želi Bog za vse ljudi življenje v polnosti, celo za tiste, ki so so v očeh sveta revni, majhni in nepomembni, oškodovani, prizadeti in nemočni, je šel Jezus v smrt. Njegovo življenje ni vodilo strmo k posvetnemu uspehu, moči, slavi in časti, temveč mimo najbolj zasramovanih izobčencev, bolezní, bolečine, žalosti in smrti vse do samega sebe. Ker pa Bog ni nikoli smrt, temveč je življenje, ki reče zadnjo besedo, se je preko Božjega vstajenja potrdilo sporočilo, ki ga je živel Jezus v besedi in dejanju.

Kdor sedaj poskuša zapreti prehod in ujeti ovce za lastne interese, je tat. Ta okrade ovce priložnosti, da bi prišle do pašnika in s tem deluje kot uničevalec življenja. Hvala Bogu ovce na splošno niso tako brezumne in nespametne, kot se o njih govori. Prepoznajo glas pastirja, tistega, ki daje življenje in mu dovolijo, da jih vodi, medtem ko zavračajo neznanca. Ali se vedno znova trudimo za toliko razuma, da lahko razločimo in se odločimo, kdo je v našem življenju tisti, ki uničuje življenje in tisti, ki ga daje?